

ПРАВИЛНИК**О ИЗМЈЕНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ
ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ
МЈЕСТА**

Члан 1.

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству науке и технологије ("Службени гласник Републике Српске", бр. 64/12, 16/15, 97/17, 30/18 и 64/18) у члану 33. став 4. радно мјесто: "Виши стручни сарадник за инжењеринг и техничку подршку", у броју извршилаца, број: "1" мијења се бројем: "2".

Члан 2.

Члан 36. брише се.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 19/6-010/014-21/18
18. октобра 2018. године
Бањалука

Министар,
Др **Ален Шеранић**, с.р.

Синдикат управе Републике Српске

На основу чл. 54, 94, 98. и 99. Статута Синдиката управе Републике Српске (број: 01-1-4/18, од 24. фебруара 2018. године), Републички одбор Синдиката управе Републике Српске, на Осмој сједници, одржаној 14.11.2018. године, доноси

ОДЛУКУ**О ПРИКУПЉАЊУ И РАСПОДЈЕЛИ ЧЛАНАРИНЕ**

I

Чланарина у Синдикату управе Републике Српске износи 1% од плате након опорезивања обрачунате члану Синдиката.

II

Чланарину из тачке I ове одлуке послодавац уплаћује на следећи начин:

1. 60% на рачун Синдикалне организације Синдиката управе Републике Српске и
2. 40% на жиро рачун Синдиката управе Републике Српске, НЛБ Банка а.д. Бања Лука, број рачуна: 562-099-00004380-61, ЛИБ 4401679780009.

III

На основу члана 216. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18) и у складу са посебним колективним уговорима, чији је потписник Синдикат управе Републике Српске, послодавац је дужан да обезбједи обрачун и уплату синдикалне чланарине обуставом износа чланарине из плата радника - чланова синдиката приликом сваке исплате плате, а према одлуци надлежног органа Синдиката управе Републике Српске, уз писмену сагласност, односно синдикалну приступницу запосленог.

IV

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о прикупљању и расподјели чланарине, број: 01-1-5/18, од 24.2.2018. године ("Службени гласник Републике Српске", број 19/18).

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 018-1-111-2/18
14. новембра 2018. године
Бања Лука

Предсједник
Синдиката управе,
Боžo Марић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у саставу: предсједник Златко М. Кнежевић, потпредсједници Мато Та-

дић, Мирсад Ђеман и Маргарита Цаца Николовска и судије Tudor Pantiru, Валерија Галић, Миодраг Симовић, Сеада Палаврић и Giovanni Grasso, на сједници одржаној 27. септембра 2018. године, у предмету број **У 8/18**, рјешавајући захтјев **Младена Босића, зајеника председавајуће Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у вријеме подношења захтјева**, на основу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, члана 19 став (1) тачка а) и члана 57 став (2) тачка а) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - Пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), доноси је

ОДЛУКУ**О ДОПУСТИВОСТИ**

Одбацује се као недопуштен захтјев Младена Босића, зајеника председавајуће Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у вријеме подношења захтјева, за оцјену уставности:

- чл. 2 и 10 Устава Посавског кантона,
- чл. 1 и 8 Устава Херцеговачко-неретванског кантона,
- чл. 3 и 9 Устава Зеничко-добојског кантона,
- чл. 4 и 8 Устава Босанско-подрињског кантона и
- члана 10 Устава Западнохерцеговачког кантона због ненадлежности Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

1. Младен Босић, зајеник председавајуће Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у вријеме подношења захтјева (у даљем тексту: подносилац захтјева), поднио је 27. фебруара 2018. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену уставности чл. 2 и 10 Устава Посавског кантона, чл. 1 и 8 Устава Херцеговачко-неретванског кантона, чл. 3 и 9 Устава Зеничко-добојског кантона, чл. 4 и 8 Устава Босанско-подрињског кантона и члана 10 Устава Западнохерцеговачког кантона.

2. Подносилац захтјева, прије свега, истиче да су сва три народа, Срби, Бошњаци и Хрвати, конститутивни народи на цијелој територији БиХ, уз искључење дискриминације по било којем основу као што је пол, раса, боја, језик, вјера, политичко и друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност с националном мањиношћу, имовина, рођење или други статус. Надаље, подносилац захтјева је цитирао наведене чланове устава Посавског кантона, Херцеговачко-неретванског, Зеничко-добојског и Босанско-подрињског кантона у којима су Хрвати и Бошњаци означени као конститутивни народи. Такође је цитирао одредбе свих пет поменутих устава кантона које прописују хрватски и босански језик као службене језике кантона а латиницу као службено писмо. Према мишљењу подносиоца захтјева, оспореним одредбама устава кантона прекршена је посљедња алинеја Преамбуле Устава БиХ, чл. II/4, II/6 и III/36) Устава БиХ.

3. Када се прочитају оспорене одредбе цитираних устава кантона, евидентно је, како сматра подносилац захтјева, да Срби као народ нису конститутивни у Посавском, Херцеговачко-неретванском, Зеничко-добојском и Босанско-подрињском кантону у којима ни српски језик и писмо ћирилица немају службени карактер који би им гарантовао потпуно равноправну употребу. У односу на Западнохерцеговачки кантон, наведено је да, иако су Срби формално конститутивни као народ, у том кантону српски језик и писмо ћирилица нису службени језик и писмо за разлику од језика и писма друга два народа.

4. У односу на питање допутивности предметног захтјева пред Уставним судом, подносилац захтјева је истакао да је имао у виду одредбу члана 10 став (2) тачка б) Устава Федерације БиХ према којој у надлежност Уставног суда Федерације БиХ спада утврђивање да ли су устав кантона и амандман на устав, предложени закон или закон који је усвојило то законодавно тијело у складу с Уставом Федерације БиХ када такав захтјев поднесе премијер, кантон или једна трећина посланика у законодавном тијелу кантона. Међутим, имајући у виду да у законодавним и извршним властима кантона у Федерацији БиХ не постоји довољан број представника српског народа који би покренули механизам оцјене уставности одредаба устава кантона пред Уставним судом Федерације БиХ, према мишљењу подносиоца захтјева, покретање поступка којим би се обезбједио равноправан статус Срба у кантонима Федерације БиХ пред Уставним судом Федерације БиХ је неефективно.

5. Надаље, у односу на питање надлежности Уставног суда или Уставног суда Федерације БиХ, подносилац захтјева је навео да је